

[Arbejdsministeren]

Forslaget ligger også tæt op ad det forslag, som Socialdemokraterne har genfremsat tidligere i denne samling, og som vi diskuterede i Folketinget for ikke så længe siden.

Jeg kan derfor begrænse mig til ved denne lejlighed at henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen af de to omtalte forslag, nemlig at regeringen ikke mener, at de skal gennemføres.

Det ændrer i øvrigt ikke ved de bemærkninger, jeg kom med under det foregående punkt på dagsordenen om sammenhæng mellem dagpengesystem og begrebet tryghed i ansættelsen.

Bakholt (S):

SF's forslag om tryghed i ansættelsen er udformet lidt anderledes end det socialdemokratiske forslag. Der er punkter i det, de to partier ser forskelligt på udformningen af, men vi er enige om, at der er meget store lønmodtagergrupper, der ikke har større tryghed i ansættelsen, og derfor er der behov for, at der bliver skabt bedre tryghedsbestemmelser gældende for disse grupper.

I Danmark har vi et meget stærkt opdelt arbejdsmarked, og det gælder ikke mindst, når det drejer sig om tryghed i ansættelsen.

Vi mener, det er en tredobbelt målsætning at skabe større tryghed i ansættelsen. For det første er der mange grupper, der har dårlige tryghedsforhold, og Danmark er – som der også står i bemærkningerne – blandt de industrilande, der har den dårligst udviklede beskyttelse for store grupper af lønmodtagere.

For det andet er det vigtigt, at vi skaber større lighed og større retfærdighed for de forskellige lønmodtagergrupper, og derfor skal en tryghedsreform være med til at nedbryde nogle af de traditioner, der er lønmodtagergrupperne imellem.

For det tredje vil det sikre en mere harmonisk gennemførelse af den teknologiske udvikling og den strukturtilpasning, som er nødvendig i samfundet.

Vi har altså en anden opfattelse end regeringens, nemlig at øget tryghed ikke er nogen hæmsko for den teknologiske udvikling. Tværtimod er det en forudsætning for, at de forandringer, der skal gennemføres i samfundet, kan ske uden store, stærke spændinger.

Som sagt er der enkelte punkter, vi ser forskelligt på. Jeg skal ikke tage dem frem alle

sammen, men pege på, at vi mener, at der skal gøres noget effektivt ved spørgsmålet om kollektiv afskedigelse. Reglerne bør strammes op. Her er det bestemt ikke nok, når man skal afskedige, at oprette et sekretariat i en virksomhed.

Tulipsagen har vist, at de regler, vi har i dag, er utidssvarende; dem er tiden løbet fra. Det er også derfor, at vi har fremsat et konkret lovforslag på området.

Vi er enige med SF i intentionerne om at få skabt betydelig bedre regler for de lønmodtagergrupper, som ikke har dem, og det er de lønmodtagergrupper, som der ikke er lovgivet om, og vi vil arbejde videre for at fremme vore synspunkter på dette område.

Der er ikke så store forskelle mellem SF og Socialdemokratiet, at vi ikke skulle kunne blive enige om det. Vi er enige i intentionerne, og vi arbejder videre på at få gennemført de tanker og ideer, vi har på disse områder.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da der er tale om en genfremsættelse, er der ikke nogen grund til at holde en længere tale om, hvad Det Konservative Folkeparti mener om forslaget. Jeg kan henvise til, hvad vi sagde ved førstebehandlingen 19. november 1987, og vil kort gengive vores hovedkonklusion, som var, at hvis dette forslag gennemføres, kan vi risikere, at vi får den stik modsatte effekt af den, forslagsstillerne ønsker at opnå, nemlig den effekt, at en stribe arbejdspladser slet ikke bliver oprettet. Det er jo ikke meningen med at sikre de ansatte tryghed i ansættelsen.

Alt i alt er der ikke nogen grund til at gøre en lang snak ud af det. Vi må afvise forslaget nu som sidste gang.

Traberg Smidt (V):

Da Venstres sædvanlige ordfører på området, hr. Skrumsager Skau, er blevet forhindret, skal jeg på hans og Venstres vegne begrunde, hvorfor Venstre ikke er tilhænger af forslaget.

Vi mener, at de momenter, Venstres ordfører fremhævede under det forrige punkt på dagsordenen om de forhold, der skaber tryghed i ansættelsen, udmærket illustrerer Venstres holdning til nærværende forslag. Hvis man som lønmodtager skal have reel tryghed i ansættelsen, består trygheden i, at man har sin uafhængighed i kraft af en uddannelse og i kraft af en kva-